

آشنایی با برخی از رایج ترین داروهای مورد استفاده با بیشترین عارضه گزارش شده

سفترباکسون

تا سال ۹۰ تعداد ۵۱ مورد مرگ در اثر تزریق این دارو گزارش شده است. عمده عوارض این دارو شامل عوارض پوستی، عوارض گوارشی، تنگی نفس، شوک آنافیلاکسی، واکنش‌های شبه آنافیلاکسی و ایست قلبی - تنفسی می باشد که در بسیاری از موارد واکنشها شدید، جدی و تهدیدکننده حیات بوده اند. قابل ذکر است از تجویز این دارو در مواردی مانند سرماخوردگی و سایر مواردی که از جمله موارد مصرف تأیید شده این فرآورده نیست، می بایست جداً خودداری نمود؛ همچنین از جایگزین نمودن فرم تزریقی آنتی بیوتیکها در مواردی که اشکال خوراکی موثر و قابل تجویز می باشند، پرهیز شود. قبل از تزریق حتما در مورد سابقه حساسیت به این دارو یا پنی سیلین سوال شود.

تداخل بسیار مهم: سفترباکسون نباید همراه رینگر و رینگرلاکتات حتی تا ۲۴ ساعت بعد از تزریق، تجویز شود چون

این محلول ها محتوی کلسیم هستند و با دارو ایجاد کمپلکس می کنند.

متوکلوپرامید

براساس تحقیقات اخیر، متوکلوپرامید شایعترین علت اختلالات حرکتی ناشی از مصرف دارو می باشد. لازم به ذکر است که در حدود ۲۰٪ بیماران بررسی شده در تحقیقات مذکور، بیش از سه ماه از داروی متوکلوپرامید استفاده نموده اند.

وقوع عوارض اکستراپیرامیدال در کودکان و بزرگسالان جوان، متعاقب تزریق وریدی دوزهای بالای دارو شایع تر می باشد، اگرچه ممکن است در تمامی گروه های سنی، در هر دوز مصرفی و با مصرف خوراکی دارو نیز رخ دهد.

عوارض دارو شامل حرکات غیرارادی دستها و پاها، حرکات غیرارادی تنه، یا علائمی نظیر جدا کردن لبها با صدا (ملج ملج کردن)، حالتی نظیر ادا در آوردن در صورت، بیرون آوردن متناوب زبان، حرکات سریع چشمها یا چشمک زدن می باشد توصیه

می شود که درمان با متوکلوپرامید بیش از سه ماه به طول نیانجامد و در صورت نیاز به ادامه درمان، فواید دارو در مقابل مضرات آن سنجیده شود.

پنی سیلین

پنی سیلین آنتی بیوتیکی رایج از گروه آنتی بیوتیک های بتالاکتام است و در درمان انواع گوناگونی از بیماری های عفونی کاربرد دارد. مهمترین عارضه آن شوک آنافیلاکسی است که نیاز به توجهات فوری پزشکی دارد. علائم شوک شامل تورم اطراف لب ها، چشم، اضطراب، گیجی، دیسترس تنفسی به دلیل اسپاسم راه هوایی، افت سریع فشار خون، ضربان قلب تند، غش ناگهانی، دردشکم، اسهال، پر ادراری، خارش، کهیر و قرمزی پوست می باشد. پنی سیلین با N/S و D/W سازگاری دارد.

دگزامتازون

دگزامتازون کورتیکواستروئیدی با اثر طولانی است و عمدتاً در درمان علامتی اختلالات التهابی در جهت سرکوب کردن سیستم ایمنی استفاده می شود، اگر چه این روزها کورتون در میان پزشکان و عامه مردم بسیار رایج و محبوب شده است اما درمان دراز مدت با دگزامتازون بیمار را برای ابتلا به بیماری های عفونی مستعد می کند و از طرفی علائم عفونت را نیز پنهان می سازد.

در صورت تجویز داروی دگزامتازون به شکل وریدی می بایست آن را در طی ۱ تا ۲ دقیقه تزریق نموده و در صورتی که رقیق کردن آن توصیه شده باشد می بایست آمپول دگزامتازون ۸mg را با ۴۰ ml از محلول ۵٪ D/W و یا N/S در طی ۳۰ دقیقه انفوزیون نمود. عوارض جانبی این دارو شامل (تشنج، افزایش CP، لور تیگو، سردرد، هیپوتانسیون، ادم، هیپرگلیسمی، اولسر پپتیک، ضعف عضلاتی و سکسکه است.)

